

DIVALI

Eind oktober begin november is het grootste festival in India, Divali. De naam is kort voor deepawali dat sanskrit is en lange rijen van licht betekent. Het is een lichtfeest, zoals in meer culturen bestaat in de winter. Er zijn veel verschillende verhalen met uitleg over de diverse gebruiken die per staat nogal uiteenlopen. Wat iedereen viert is een eerbetoon aan de godin van de rijkdom. Hierdoor worden in sommige staten op een speciale dag tijdens Divali gouden sieraden gekocht, omdat dit dan geluk en rijkdom zou brengen. In andere staten en vooral op het platteland worden de koeien vereerd die daar symbool staan voor voorspoed en gezien worden als een incarnatie van diezelfde godin. Er zijn ook dorpen waar vrouwen speciaal melkkoeien offers brengen omdat dit geluk zou brengen. Daarnaast zijn er verhalen waarin het licht een grote rol speelt. Hoe de verhalen ook zijn, ze vertellen allemaal dat het licht het van het duister wint, en illustreren dat het goede van het kwade wint.

Divali kan, afhankelijk van de streek, wel elf dagen duren. Voor het zover is wordt er grote schoonmaak gehouden, de huizen worden binnen en buiten geveerd, en tenslotte worden er met gekleurd poeder prachtige patronen gemaakt bij de deuren waar brandende olielampjes in en rond gezet worden.

Overal wordt vuurwerk verkocht in open stalletjes langs de straten. De winkels zijn langer open en het is nog drukker dan anders met mensen die kado's, kaarten, noten en gedroogde vruchten, speciale zoetigheden, nieuwe kleding, lampions en aardewerken olielampjes kopen.

De kinderen krijgen enkele weken vakantie en ze genieten volop. In Maharashtra is er een speciale traditie, die naar men zegt al 300 jaar oud is. Dit is een eerbetoon aan de 17^e eeuwse krijgsheld van deze staat, Shivaji Maharaj. Hij stond o.a. bekend om het ontwerpen en laten bouwen van diverse forten ter bescherming van de staat Maharashtra. Kinderen maken van modder een fort (killa) en zaaien er fenegriek in zodat het lijkt dat er gras op groeit. Dan versieren ze het fort met stenen en plaatsen er figuurtjes van klei op zoals soldaten, dorpelingen en koeien en een troon met Shivaji.

Dagen ervoor zijn ze bezig met het graven naar de geschikte aarde en stenen. Voor het versieren van de forten halen de kinderen geld op in de buurt om figuurtjes te kunnen kopen, soms bouwen ze daarom een fort met anderen samen. Overal worden wedstrijden gehouden wie het mooiste fort kan bouwen. Het is dan ook geen wonder dat de kinderen tijdens de huisbezoeken van de medewerkers van Train to Change enthousiast hun fort laten bewonderen.

Naast dagenlang ontzaglijk hard knallend vuurwerk, schitterende versieringen en veel snoepgoed en lekker eten zijn er ook religieuze rituelen waaronder een ochtendbad met een speciale geurige olie, en allerlei gebeden in de tempel of huistempel.

Het feest eindigt met een uitbundig bruiloftsfeest van de heilige basilicumplant met een godin. Voor dit feest wordt veel familie uitgenodigd en worden alle ceremonies die rondom een hindoe bruiloft gebruikelijk zijn heel serieus uitgevoerd. Natuurlijk wordt het afgesloten met vuurwerk en heel veel lekker eten. En dan is het uit met de pret en beginnen de scholen weer.

LIJMSNUIVEN

Maandbrief oktober

Verslaving aan het snuiven van vluchtige stoffen staat bekend als lijmsnuiven, hoewel vaak andere middelen gebruikt worden om te inhaleren, vooral sinds de meeste lijm deze gevaarlijke oplosmiddelen niet meer bevat omdat ze verboden zijn. Meestal wordt lijmsnuiven vooral in verband gebracht met straatkinderen, maar helaas is het gebruik ook doorgedrongen tot andere kinderen. 1 op de 10 kinderen hebben chemicaliën gesnoven voor hun dertiende levensjaar.

In Groot Brittannië stierven in 1971 meer dan 2000 kinderen door het snuiven van giftige stoffen. Na een voorlichtingscampagne in scholen en op televisie liep dat aantal terug tot 152 in 1990 en 45 in 2005.

Re-solv zet zich voor deze campagne in en heeft een uitstekende powerpoint ontwikkeld voor tieners.

In India wordt het aantal kinderen verslaafd aan deze stoffen geschat op 11 miljoen. Reden voor Train to Change om het materiaal uit Groot Brittannië aan te passen en te vertalen voor gebruik op scholen in India.

De commissaris van onderwijs gaf toestemming deze voorlichting te geven en inmiddels hebben al veel kinderen het gehoord. De leerkrachten zijn blij met de lessen en zijn vooral enthousiast over het feit dat kinderen die aangeven hier problemen mee te hebben thuis worden bezocht.

In 2003 is onderzoek gedaan onder alle scholieren in Europa van 16 jaar. Gevraagd is of ze ooit van hun leven vluchtige stoffen hebben gebruikt. (bron: Jellinek)

18% van de Ierse scholieren van 16 jaar hebben wel eens vluchtige stoffen gebruikt.

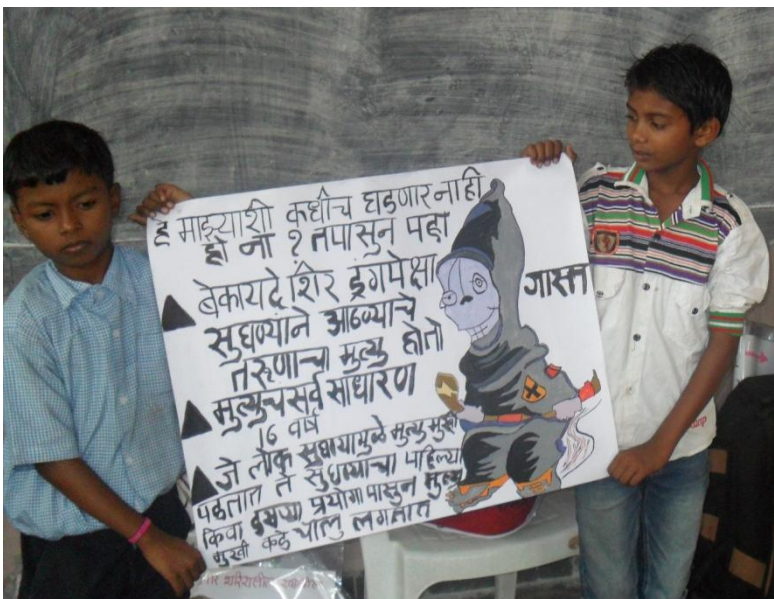
15% van de Griekse scholieren van 16 jaar hebben wel eens vluchtige stoffen gebruikt.

12 % van de Engelse scholieren van 16 jaar hebben wel eens vluchtige stoffen gebruikt.

11% van de Duitse scholieren van 16 jaar hebben wel eens vluchtige stoffen gebruikt.

Van de Nederlandse scholieren heeft 5% wel eens oplosmiddelen gebruikt.

In 2010 hebben 24 mensen in Nederland bij de verslavingszorg een behandeling gezocht wegens het gebruik van vluchtige middelen (bron IVZ 2010)

It will never happen to me!

Won't It? Check this out..

'Sniffing' kills more young people than illegal drugs

The most common age of death is 16

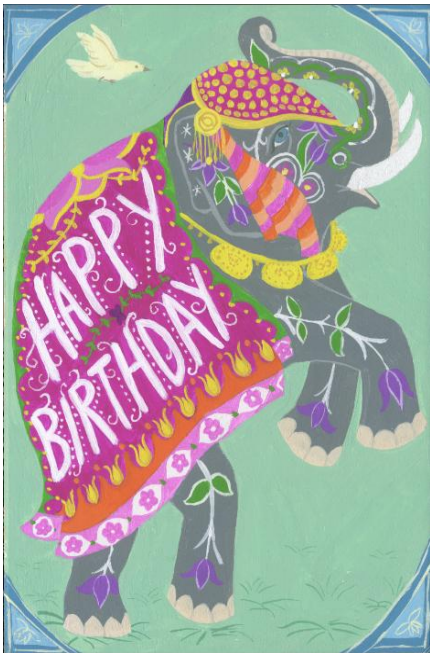

Many people who die from 'sniffing' do so on their 1st or 2nd experiment

Er is er een jarig....

Maandbrief September 2013

Als je als kind in India geboren bent in een gezin waar verjaardagen gevierd worden, verschilt je feestje niet zoveel van dat in Nederland. Balonnen, slingers, kadootjes, visite, nieuwe kleren en lekker eten zullen er zeker bij zijn. De kadootjes pak je pas uit als de gasten weg zijn, en niemand geeft een pakje in zwart en wit papier, want dat brengt ongeluk. Je ouders of een priester zegenen je. En natuurlijk is er taart met kaarsjes. Iedereen zingt voor je, daarna blaas je de kaarsjes uit onder luid gejuich en applaus, en tenslotte snijd je een stukje van de taart af met alweer veel enthousiasme van de toeschouwers en stop je dit stukje in de mond van iemand die je heel lief vindt, bijvoorbeeld je moeder of een zusje of vriend of vriendin. Daarna krijgen alle gasten taart. Vaak is er muziek en dans. Er worden meestal geen spelletjes gespeeld en er is geen apart feestje met vriendjes. Wel mag je op school trakteren als je dat wilt.

Heel veel kinderen vieren hun verjaardag echter helemaal niet. Ze weten niet eens wanneer die zou zijn en zelfs hun ouders weten niet precies wanneer hun kinderen geboren zijn. Zodra de kinderen groot genoeg lijken om naar school te gaan worden ze daar naar toe gebracht. De school test de kinderen of ze al genoeg weten, zoals de namen van de kleuren en sommige dieren. Als ze toegelaten worden schrijft de school een certificaat waarin ook een geboortedatum staat. Zo nodig wordt die ter plekke verzonnen. Dit schoolcertificaat is een belangrijk document, bijna zoals een paspoort. Mensen moeten dit bijvoorbeeld laten zien wanneer ze een rijbewijs nodig hebben. Als een kind op kamp van Train to Change wil komen moet ook het schoolcertificaat getoond worden om te zien hoe oud ze zijn. Als ze 11 jaar zijn mogen ze komen. Maar ondanks dat ze nu een geboortedatum hebben vieren deze kinderen hun verjaardag niet. De ouders hebben er geen interesse in, of het geld niet voor, of het is niet de gewoonte binnen hun bevolkingsgroep.

Natuurlijk vinden alle kinderen het leuk om jarig te zijn. Medewerkers of vrijwilligers van Train to Change gaan daarom de kinderen die ze hebben leren kennen via de kampen op hun geboortedag feliciteren. Ze geven een mooie kaart en iets lekkers en zegenen de kinderen als ze dat willen.

Hartelijk gefeliciteerd!
Djannam din ki badhai! (Hindi)
Djannam din moebarak! (Urdu voor moslims)

VROUWEN (ON)RECHT

Maandbrief augustus 2013

India is de laatste tijd nogal eens in het nieuws nu vrouwen massaal protesteren tegen de onderdrukking van de vrouw en in het bijzonder de wetgeving rondom verkrachtingen. Enkele afschuwelijke voorbeelden van verkrachtingen kwamen hier in beeld. Helaas zijn voor ontelbaar veel vrouwen en meisjes misbruik, incest en mishandeling aan de orde van de dag. Naar schatting wordt 75% van de meisjes misbruikt, en 25% van de jongens. Bijna alle gehuwde vrouwen worden geslagen door hun man. Een onderzoek onder middelbare scholieren wees uit dat vrijwel iedereen het normaal vindt dat een vrouw door haar echtgenoot geslagen wordt en dat zij verwachten dat dit in hun toekomstig huwelijk ook zo zal zijn.

Wanneer een vrouw in een volle bus of trein stapt, kan zij er bijna van uitgaan dat ze zal worden betast, dat iemand in haar billen zal knijpen of haar borsten zal aanraken. Meestal wordt hier nauwelijks ophef over gemaakt. In treinen, waar het toezicht zowel als de ruimte minder is, zijn speciale coupées voor alleen vrouwen, om het risico kleiner te maken. Helaas zijn op rustige trajecten deze coupées juist onveilig.

Wanneer een vrouw mishandeld wordt door haar man, kan haar familie een aanklacht indienen, maar over het algemeen zullen zij dat niet doen omdat hierdoor de familie naam bezoedeld wordt. In de meeste gevallen zal de vrouw de schuld krijgen en als zij al naar de politie stapt, zal zij ook daar vaak door de politie geslagen worden 'om haar een lesje te leren'.

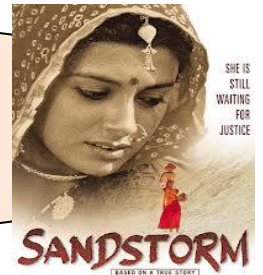
Een meisje dat misbruikt wordt zal hierover liever zwijgen, dan door haar ouders ervan te worden beschuldigd dat ze zich als een slet gedragen heeft en hun naam door het slijk gehaald heeft.

Tijdens de zomerkampen krijgen de kinderen sexuele voorlichting. Onlangs kregen we toestemming van de commissaris van onderwijs om deze voorlichting ook op scholen te geven. Drie scholen zijn inmiddels bezocht. Hierin wordt aandacht besteed aan aanranding. Train to Change vertelt kinderen wanneer het niet acceptabel is als anderen hen aanraken. Er wordt benadrukt dat zij niet schuldig zijn wanneer iemand hen misbruikt en dat het goed is om erover te vertellen aan iemand die zij kunnen vertrouwen. Elk jaar weer komen kinderen met hun verhalen naar de leiding. Na de kampen krijgen deze kinderen extra aandacht en waar mogelijk hulp. Dat is niet altijd gemakkelijk. Zo vertelde een meisje dat ze verteld had dat zij en haar moeder en nichtjes, die allemaal in één huis wonen, door haar oom misbruikt werden. Haar vader wilde niet geloven dat dit thuis gebeurd was en sloot haar wekenlang in haar kamer op en liet haar niet meer naar school gaan. Na veel bezoeken en gesprekken slaagde de medewerkster van Train to Change erin haar in een opvanghuis van de politie te plaatsen, met toestemming van haar vader. Helaas kwam hij haar een poos later weer ophalen omdat zijn vader, de opa van het meisje, niet wilde dat zij daar zat. In zo'n geval kan de politie ondanks bewijzen niets doen. Kinderen zijn bezit van hun vader.

Train to Change streeft ernaar kinderen weerbaarder te maken en hen bewust te maken van hun rechten en mogelijkheden. Wij zijn dan ook erg blij met de acties en media aandacht die ontstond naar aanleiding van die bekende verkrachting. Het zal hopelijk meewerken aan een betere behandeling van vrouwen en kinderen.

Aanrader:

De film Sandstorm

SMAKELIJK ETEN

Maandbrief juli 2013

Eten opsturen naar India voor die arme kindertjes? Nee, dat is geen goed idee. Wel goed is het om zelf zorgvuldig met eten om te gaan. Kies bijvoorbeeld voor groenten en fruit van het seizoen en van eigen bodem. Koop niet meer dan je opeet en verwerk restjes in plaats van ze weg te gooien. Wie weet bespaar je wel geld, dat je over kunt maken aan een project als het onze.

Train to Change deelt uiteraard zelden eten uit, maar tijdens de kampen natuurlijk wel en dan blijkt toch dat het voor veel kinderen heel bijzonder is drie keer per dag te eten te krijgen.

Zelf Indiaas eten koken?

Met Hollandse zomergroenten als bloemkool, uien, tomaten, erwtjes en aardappelen zijn lekkere, Indiase, vegetarische gerechten te maken.

Het is gemakkelijker dan je denkt.

Zoek op het internet naar recepten voor bijvoorbeeld

Aloo muttar, Cauliflower masala of Muttar paneer.

(Paneer is verse kaas, je kunt het vervangen door tofu)

De Indiase regering heeft een plan opgesteld om op scholen lunches te verstrekken om de ondervoeding terug te dringen (Zie maandbrief april)

Onlangs werd door het ministerie van Onderwijs (HRD) onderzocht hoe dit wordt toegepast in de diverse staten. In de staten Gujrat en Delhi worden de minste lunches uitgedeeld terwijl zeker 35% van de schoolgaande kinderen daar ondervoed is. Begin deze maand werd de staat Bihar geprezen omdat er de meeste vooruitgang geboekt was. Vorig jaar kregen 47% van de kinderen een lunch op school, dit jaar 67%. (Dit is lager dan het landelijke gemiddelde)

Inmiddels heeft zich in Bihar een drama afgespeeld. Totaal zijn 23 kinderen overleden na het lunchen op school en liggen 24 kinderen en de kok in het ziekenhuis. Na een uitgebreid en zorgvuldig onderzoek maakte de politie bekend dat iemand de schoollunches met opzet heeft vergiftigd door pesticide te mengen door de olie waarmee de maaltijden bereid worden. Het onderzoek naar de dader loopt nog.

Bron: Indian Express 8 juli en 24 juli 2013

LIJFSTRAFFEN

Maandbrief Juni 2013

In de maandbrief van vorige maand stond dat kinderen op het kamp verbaasd waren dat de leiding hen niet sloeg. Het is in India erg genoeg nog steeds normaal dat leerkrachten op school lijfstraffen uitdelen. Dat ligt niet aan de wetgeving.

Hoewel in 2000 een wet is aangenomen die kinderen beschermen moet tegen lijfstraffen, wordt in bijna alle staten de wet van 1973 gevolgd die lijfstraffen door ouders en leerkrachten onvermijdelijk vindt en daardoor toestaat. De straffen gaan van slaan met de hand of een lineaal, tot urenlang in een ongezonde houding of buiten in de zon staan.

Overtredingen hiervoor zijn niet groot. Een fout antwoord of niet goedgekeurde lunch kunnen al klappen opleveren. Een meisje van tien werd eerst afgetuigd en moest daarna twee uur in de hete zon staan omdat zij het alfabet verkeerd opzei. Ze pleegde zelfmoord. Vorige maand overleden een jongen van 12 na stokslagen en een jongen van 8 die na stokslagen door de leerkracht tegen een muur gooid werd.

Het zou goed zijn als er beter toezicht komt op het naleven van de wet.

SECTION 85 THAT COULD BE INCORPORATED IN JUVENILE JUSTICE ACT

Nature of Offence	Proposed Punishment
Causing simple hurt or emotional distress to a child through corporal punishment	Jail for a year or fine or both; can extend to 3 yrs in case of second conviction
Causing grievous hurt or severe mental trauma, distress to a child through corporal punishment	Rigorous imprisonment of 5 yrs & fine. For subsequent conviction, jail of up to seven years and fine

In September 2012 diende het ministerie van Ontwikkeling van Vrouwen en Kinderen in New Delhi een wetsvoorstel in. Zij stelde een gevangenisstraf voor die kan oplopen tot 7 jaar voor leerkrachten die lijfstraffen uitdelen, omdat er dagelijks excessen zijn. Het wetsvoorstel zou binnen enkele weken maar in ieder geval voor de komende parlement zitting voorgelegd worden.

De meeste ouders en hun kinderen blij zijn met het wetsvoorstel, maar leerkrachten zitten met de handen in het haar. Zelfs directeurs van gerenomeerde scholen vinden zo'n wet overdreven en onterecht. Zoals een van hen zei: "Ik ben er niet voor dat leerkrachten in de gevangenis komen als zij lijfstraffen uitdelen. Een leerkracht straft een kind met goede bedoelingen, niet om hem pijn te doen. Lijfstraffen zijn soms noodzakelijk om de orde te handhaven. Ik begrijp dat er wel eens te hard gestraft wordt, maar om daar nou het hele onderwijssysteem voor te hekelen, dat vind ik niet eerlijk."

Overigens worden veel kinderen niet alleen op school maar ook thuis mishandeld. In sommige steden zijn een soort kindertelefoons, maar dat is nog te weinig bekend.

Het ministerie had al nieuwe regels opgesteld aangaande lijfstraffen nadat in februari 2010 een dertienjarige jongen zelfmoord pleegde nadat hij door een leerkracht met een stok was geslagen. Volgens die regels zou elke school een loket van rechten voor het kind moeten hebben, waar kinderen een klacht kunnen indienen. Helaas bestaan deze voorzieningen alleen op papier.

Te grote klassen (60 – 80 kinderen!) en te weinig (goed) opgeleide leerkrachten dragen bij aan deze problematiek.

De directie van de dovenschool met wie Train to Change contact heeft vroeg ons hun leerkrachten te trainen hoe zij orde in de klassen moeten handhaven zonder de kinderen te slaan.

Vorig jaar oktober hebben zij een week training gehad, waarin vooral aandacht gegeven werd aan methodes om conflicten te vermijden en voor te zijn, o.a. door goede voorbereiding van de lessen, het scheppen van een goede atmosfeer in de klas, het opbouwen van een goede relatie met de leerlingen en werken aan het zelfvertrouwen van kinderen door aanmoedigen en complimenten geven bij goed gedrag en prestatie in plaats van een kind te vernederen. Daarnaast werd kort aandacht gegeven hoe leerlingen te corrigeren en zo nodig te straffen, die na het toepassen van alle tips nog steeds met opzet tegen alle regels ingaan.

De meeste leerkrachten twijfelden of een dergelijke aanpak succes kon hebben; zij denken dat slaan nodig is.

Train to change heeft contact met een plaatselijke commissaris van onderwijs over voorlichting op scholen over diverse onderwerpen. Wellicht dat dit gelegenheid biedt om ook dit onderwerp onder de aandacht te brengen.

HOERA! VAKANTIE

Maandbrief Mei 2013

Train to Change organiseert al 15 jaar zomerkampen voor kinderen die in achterstandswijken of op straat wonen. Daarnaast verzorgt Train to Change voor anderen op verzoek een of meer onderdelen tijdens kampen of andere zomeractiviteiten die zij organiseren. Dat varieert van het geven van een educatieve poppenkastvoorstelling tot het organiseren van spelmiddagen.

Dit jaar werden nieuwe vrijwilligers getraind die meegeholpen hebben het zomerkamp tot een feest voor de kinderen te maken.

Deze hete zomermaand zijn alle lagere scholen gesloten. De vakantietijd brengen de meeste kinderen thuis door. Op vakantie gaan betekent meestal met hun ouders een paar weken bij familie logeren. Vakantie zoals wij dat kennen is alleen weggelegd voor de rijken en de hoge middenklasse, die een rondreis door Europa of Thailand maken, of touristische plaatsen in India zelf bezoeken. Wie het kan betalen vlucht de hete steden uit en zoekt verkoeling in een van de hoger gelegen vakantieoord. Voor de dagjesmensen rijzen waterparken en andere attracties als paddestoelen uit de grond, want – en daarin zie je de groeiende economie- steeds meer mensen van de lagere middenklasse veroorloven zich deraelike uitstapies.

Kinderen getuigen op de laatste avond dat ze nooit eerder zoveel liefde en aandacht hadden ontvangen en dat ze het niet voor mogelijk hadden gehouden dat ze een week niet geslagen werden. Deze ervaring geeft hen hoop dat een ander leven dan zij gewend zijn mogelijk is. Enkelen spraken uit dat zij hun leven willen veranderen van onverschilligheid en haat naar liefde en vergeving geven.

De leiding van een project voor doven en slechthorenden ontving onderwijs over het maken van juiste keuzes, alcohol en drugs misbruik, en seksuele voorlichting. Zij werden eveneens getraind in het

doorgeven van deze lessen.

Hierna hielden zij een vierdaags seminar voor hun doelgroep. Train to Change verzorgde de spelmiddagen.

Train to Change organiseerde eveneens de spelmiddagen tijdens een zomerkamp georganiseerd door een andere organisatie.

Economische groei?

Maandbrief April 2013

Vaak wordt ons gevraagd hoe het kan dat er zoveel nood is in India, terwijl regelmatig in het nieuws komt dat de economie van India groeit. Het is waar, de economie van India floreert. Er is een groei van gemiddeld 8 procent in de laatste paar jaar. Deze groei bereikt echter zeker niet alle bevolkingsgroepen. Daarnaast blijft de ontwikkeling van het land op allerlei andere gebieden nog steeds achter.

SHAMEFUL STATS

■ As much as 48 per cent of children under the age of five in the country are stunted

■ This means half of India's children are chronically malnourished

■ Malnutrition is higher among kids whose mothers are uneducated or have less than

five years of education

■ The worst performing states are Madhya Pradesh (60 per cent), Jharkhand (56.5 per cent) and Bihar (55.9 per cent)

■ The child sex ratio has slipped from 945 to 927 girls for every 1,000 boys

Een daarvan is voeding. Er sterven meer kinderen aan ondervoeding in India dan in Afrika. Toen in het najaar van 2012 de resultaten van een onderzoek naar ondervoeding bekend gemaakt werden, noemde de premier Manmohan Singh dat rapport "De schande van het land." Veel kinderen hebben groei achterstand door ondervoeding en de kindersterfte is hoog. Ondervoeding komt het meest voor bij vrouwen en meisjes. Ongeveer 50% van de Indiase tienermeisjes is ondervoed, en dat terwijl zij vaak al jong uitgehuwelijkt worden en kinderen baren.

Bron Afbeelding: India Today October 2012

Enkele oorzaken van ondervoeding

Ookal komt ondervoeding uiteraard vooral voor in arme gezinnen, het wordt niet altijd veroorzaakt door gebrek aan eten. In veel gezinnen eten eerst de mannen tot zij genoeg hebben, daarna de kinderen, waarbij jongens voor de meisjes gaan, en tot slot de vrouwen. Hierbij wordt het eten niet eerlijk verdeeld en moeten degenen die het laatst eten het met te weinig of soms ook zonder eten doen. En dat terwijl onderzoek heeft aangetoond dat het vaak de vrouwen zijn die het meeste werk verrichten en daardoor meer voedsel nodig hebben.

Een andere oorzaak voor ondervoeding is gebrek aan kennis over voeding. Wij zijn blij dat er langzamerhand op scholen meer aandacht wordt gegeven aan gezonde voeding. Helaas is het onderwijs niet overal even goed en bereikt deze kennis nog steeds voornamelijk de kinderen in de steden uit midden- en hogere klasse.

- **Train to Change** verzorgt op uitnodiging voorlichting over voeding op scholen en in tehuizen. Ook tijdens onze zomerkampen leren we kinderen wat gezonde voeding is.
- Daarnaast probeert **Train to Change** onder de aandacht te brengen dat meisjes ook rechten hebben. In de wet wordt dit steeds beter geregeld, maar in de praktijk blijft de situatie vaak hetzelfde vanwege aangeleerde traditionele denkbeelden. We hopen bij te dragen aan verandering van denken hierover.
- **Train to Change** heeft voor tienermeisjes een boekje over voeding ontworpen in het Engels met de bedoeling volgend jaar een Hindi vertaling uit te geven. We zoeken hiervoor contact en zo mogelijk samenwerking met Indian Health Organisation.

Een leven op de rails gezet.

Maandbrief Maart 2013

In India gaan kinderen als ze 3 jaar zijn naar school. Eerst twee jaar kleuterschool, daarna tien jaar basisschool. De basisschool wordt afgesloten met een staatsexamen. Veel kinderen halen dit examen niet omdat het niveau van de gratis staatschool te laag is of de kinderen alle klassen zonder controle overgaan. Het komt regelmatig voor dat kinderen die het examen moeten doen nauwelijks kunnen lezen. Ook haken, vooral meisjes, vaak vroegtijdig af.

Enkele medewerkers zijn na een paar jaar lagere school van school gegaan. Wij stimuleren hen hun diploma alsnog te halen en betalen daarvoor de school voor volwassenen waar ze zo snel mogelijk voor het examen klaargestoomd worden.

Een van hen, een jonge vrouw, heeft deze maand examen gedaan. De uitslag is pas in mei, maar ze heeft er vertrouwen in dat ze het goed gemaakt heeft. Ze heeft ook 2 jaar een cursus Engels gevolgd en een cursus omgaan met computer. Inmiddels kan ze emails verzenden in redelijk goed Engels. Tevens heeft ze afgelopen jaar haar scooterbewijs gehaald. Deze maand is ze begonnen aan een EHBO-cursus. Wij zijn trots op haar dat ze dit allemaal voor elkaar heeft gekregen tussen de bedrijven van het werk door.

Dit heeft haar zelfvertrouwen een enorme boost gegeven en ze is een goed voorbeeld voor de gezinnen die zij bezoekt. Deze vrouw durft nu naar haar toekomst te kijken op een nieuwe manier. Ze wil nu ook een diploma middelbare school halen en daarna proberen door te leren voor maatschappelijk werker.

